

מ"ת 841/06/14 - מדינת ישראל נגד חליל סופיאן, מועתז רג'בי, יאסר מראעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 841-06-14 מדינת ישראל נ' סופיאן (עציר) ואח'
בפני כב' השופטת אסתר נחליאלי חיאט

המבקשת/ המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיבים/ הנאשמים

1. חליל סופיאן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
2. מועתז רג'בי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה
3. יאסר מראעה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ואסים דראושה

החלטה בעניין משיבים 2 ו-3

1. בקשת המאשימה להורות על מעצרם של משיבים 2 ו-3 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בת"פ 735-06-14 היא הבקשה שלפני. המשיבים הואשמו בביצוע עבירה של היזק בזדון לפי 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק. למשיב 1, שאין החלטה זו בעניינו, מיוחסת גם עבירה של ביצוע שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.3.14 בשעה 04:00 לפנות בוקר לערך התקרבו שלושת המשיבים ואחר בשם תאאר מסוודא (להלן: "**הארבעה**") לרכב בו שהו באותה עת המתלוננים. לאחר שאחד מהארבעה ביקש מהמתלוננים סגירות ונענה בשלילה, שבר אחד מהם את השמשה האחורית של הרכב בו שהו המתלוננים ומשיב 1 חבט בשמשה הקדמית ודרש את הטלפונים הסלולריים של המתלוננים. בהמשך, הכו המשיבים את השמשה הקדמית של הרכב וסדקו אותה. לבסוף, עזבו את הזירה בעודם מיידים אבנים על הרכב.
3. המשיבים 1, 2 הודו בקיומן של ראיות לכאורה.
עניינו של המשיב 1 נדחה למועד אחר; למשיב 2 אתיחס בהמשך.
4. משיב 3 חלק על קיומן של ראיות לכאורה הקושרות אותו לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ועתר לשחררו.

5. לאור עמדת המשיב 3 הציגה המאשימה את הראיות לכאורה אשר לחלקו של משיב 3 כמיוחס לו בכתב האישום. לדבריה, הראיה המרכזית נגד משיב 3 היא ההפללה של משיב 1 בהודעתו מיום 19.5.14, בה גילה משיב 1 פרטים מוכמנים מזירת האירוע, לכך הוסיפה את התשאל מחוץ לחדר החקירות שנערך באותו יום ע"י אייל העברי שלטעמה קושר לכאורה את משיב 3 לאירוע.

עוד ציינה, כי בשתי ההודעות הראשונות של משיב 3 במשטרה (16.5.14 ו-25.5.14) הכחיש כי היה במקום האירוע, כשבתחילה ציין כי שהה בביתו באותה עת, אחר כך טען כי שהה בתחנת המשטרה בעניין אחר בעת האירוע וטרם שוחרר, ורק בהודעתו השלישית מיום 25.5.14 שניתנה בשעה מאוחרת מההודעה השנייה שניתנה באותו יום, הודה כי שהה בזירת האירוע, אולם טען כי פנה ללכת הביתה ומצא להפחית מחומרת מעשי שאר החשודים, כך גם טען כי הם לא נשאו דגלים, הגם שהמשיב 1 ואבו נאב ציינו את נשיאת הדגלים. שינוי גרסאות המשיב, הפחתת החומרה המיוחסת למשיבים האחרים והשמטת נושא נשיאת הדגלים מלמד, לטענת המבקשת, כי גרסתו של משיב 3 שקרית וכי ישנה מעורבות אקטיבית שלו באירוע, ולכל הפחות קיים ביצוע בצוותא של העבירות מכוח נוכחות.

ב"כ המאשימה אף ציינה כי סרטון האבטחה שצולם במקום מלמד כי היו **ארבעה חשודים** שהתקרבו למקום האירוע, שלושה קרובים לרכב ואחד מאחור. סרטון זה, בצירוף הודעת אבו נאב מיום 28.5.14 שניתנה לאחר שצפה בסרטון, כי הוא ואחר בשם פואד התרחקו ממקום האירוע וגרסת המתלונן שמסר כי נכחו במקום שישה אנשים, מתוכם ארבעה תקפו את רכבו, מחזק את הטענה כי משיב 3 היה אחד מהמעורבים בתקרית ולא רק שוהה תמים במקום.

6. מנגד טוען המשיב 3 כי אכן נכח בזירת האירוע, אולם הוא לא השתתף בתקרית האלימה ולא נטל כל חלק במעשים המיוחסים למשיבים, לטענתו עמד במרחק מה משאר המעורבים באירוע, טענה הנתמכת בדברי מוחמד אבו נאב, עד מטעם המאשימה בתיק העיקרי, שנכח באירוע ומהודעותיו במשטרה עולה במפורש כי הפליל חלק מהמעורבים באירוע, ולא הפליל חלק אחר לרבות המשיב 3 ובדבריו אישר שהמשיב 3 לא נטל חלק בתקרית המתוארת בכתב האישום. כך הפנה ב"כ משיב 3 להודעת אבו נאב מיום 25.5.14 שם נשאל במפורש האם הוא ומשיב 3 נטלו חלק בתקרית האלימה המתוארת בכתב האישום, ותשובתו היתה כי הם לא ביצעו דבר מהמעשים המיוחסים למשיבים אלא רק נכחו פיזית במקום (שורות 31-37). עוד הוסיף המשיב 3 כי מהודעת אבו נאב מיום 28.5.14 עולה כי שלושה אנשים תקפו את המתלוננים, אולם משיב 3 לא היה ביניהם, אלא אדם אחר בשם תאאר מסוודא אשר נכון לעת מסירת ההודעה לא נתפס על ידי המאשימה.

משיב 3 אף התייחס לסרטון שממנו ניסתה המבקשת ללמוד על מעורבותו וטען כי כלל לא ניתן להסיק מסרטון מצלמת האבטחה כי נטל חלק פעיל באירוע כפי שטוענת המאשימה, שכן בהודעתו מיום 28.5.14 ציין אבו נאב בפירוש, ובדומה לגרסתו הקודמת במשטרה בה גולל את הפרשה והפליל מעורבים אחרים, כי משיב 3 הגיע זמן מה לאחר שלושת המעורבים בפרשה- משיב 1, משיב 2 ותאאר מסוודא.

7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בקלסר עב הכרס שהוצג לי והושאר לעיוני, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את טענות המשיב 3 ואני סבורה כי אין הראיות שהוצגו לי בשלב זה כדי להיות ראיות לכאוריות ממשיות שיבשילו לכדי הרשעת משיב 3 באישומים המיוחסים לו.

8. תחילה ראיתי לציין כי ב"כ המאשימה טענה תחילה באופן כללי כי קיימות ראיות לכאורה והגישה את תיק החקירה ובכך הטילה למעשה את עבודת איתור הראיות לכאורה על בית המשפט תחת הפנייתו הספציפית לראיות לכאורה שלטענתה קיימות בתיק.

לציין כי תיק החקירה כולל קלסר עב כרס המכיל עשרות הודעות, מזכרים פנימיים, דיסקים וכיוצ"ב; לאחר שנאלצתי לתור אחר הראיות הללו, ללא הצלחה מרובה, נראה כי לא בכדי לא הופניתי לחומר זה, ככל הנראה, בשל הקושי במציאת ראיות לכאורה הנוגעות למעשיו הנטענים של משיב 3, קושי שאף ב"כ המבקשת היתה ערה לו ואף היא ציינה במהלך הדיון כי "לכל הפחות מדובר בביצוע בצוותא מכוח נוכחות" וכי "מאוד יכול להיות שאחרי מעצרו של טאהר התמונה תשתנה" (עמ' 7 ש' 2, 3), אמירה המעלה תהיות רבות אשר למעצרו של משיב 3.

9. בחנתי בקפידה את הראיות. מחומר החקירה עולה כי משיב 3 אכן שהה בזירת האירוע, כפי שאישר בהודעתו השלישית מיום 25.5.14, אולם לא מצאתי ראיה נוספת שיש בה לקשור את המשיב 3 **לביצוע בפועל של המעשים המיוחסים לו**. נכון הדבר כי משיב 3 מסר בחקירתו מספר גרסאות, ואף נכון כי בתחילה, בשתי ההודעות הראשונות הכחיש את נוכחותו במקום האירוע, ואף ציין כי היה במקום אחר, ואולם לא מצאתי בדבריו אלה, שכל מטרתם היתה להרחיקו ממקום האירוע בו נכח, כדי למלא אחר הדרישה לקיום ראיות לכאורה לביצוע המעשים המיוחסים לו, גם אם מדובר בשקרים של המשיב 3 בשתי ההודעות הראשונות עד שהודה בנוכחותו. אין בכך כדי להוות ראיות לכאורה פוזיטיביות לביצוע המעשים הנטענים. לשקרים של נאשם יש ערך ראיתי אולם אין הוא ראיה כשלעצמה ואין שקרים אלה לבדם מקימים תשתית ראיתית, בעיקר שלכאורה עולה כי מטרת האמירות הללו היתה להרחיקו מזירת האירוע, שבו לא השתתף ולמצער אין ראיות לכאורה להשתתפותו.

10. עיון בהודעת אבו נאב מיום 25.5.14 אליו הפנתה ב"כ המבקשת כחלק מהראיות לכאורה, מעלה כי כל שמאשר אבו נאב הוא כי המשיב 3 שהה במקום האירוע (שורות 11-17) (עובדה שכאמור אינה מוכחשת), אולם אבו נאב חוזר ומציין כי משיב 3 לא השתתף בצורה אקטיבית במעשים האלימים המיוחסים לו, כך למשל:

"ש: מה עשה יאסר מרארה?"

ת: יאסר היה עומד איתנו על הכביש רק. ומתי הם באו אלינו ואמרו תברחו הוא ברח איתם. אני אומר לך יאסר היה איתם אבל הוא לא שבר ולא עשה כלום.

ש: אני אומר לך שמחומר החקירה עולה כי אתה ויאסר גם השתתפת איתם בשבירת הרכב. מה אתה אומר על כך?

ת: לא. אני לא שברתי כלום באוטו. אני כלום לא שברתי באוטו יאסר לא עשה גם כלום. הוא היה רחוק מהם קצת" (ש' 31-37).

כך גם בשורות 49-52 ובשורות 65-69, ולא ראיתי צורך לצטט הדברים.

אף מהודעת אבו נאב מיום 28.5.14, שהוא כזכור עד תביעה שאף הוא שהה במקום ואיננו אחד מהנאשמים בתיק, לא עולה כל ראייה על מעורבות אקטיבית של משיב 3 באירוע, וכל שיש בה הוא זיהוי של משיב 3 בסרטון האבטחה כשהוא הולך כמה שניות אחרי המשיבים 1 ו-2, ואף מצוין כי "אני לא רואה את עצמי כי אני ופואד הלכנו קדימה" (ש' 33, 34) קרי, גם לפי הסרטון (בו לא ניתן לזהות את הפנים) משיב 3 היה מאחור כפי שמתיישב עם חומר החקירה ואין בהודעה זו כל תיאור של ביצוע מעשה כלשהו של משיב 3, ממילא אין כל ראייה הקושרת אותו לביצוע המעשים כנטען, והדבר היחידי העולה מדברי אבו נאב הוא כי המשיב 3 היה נוכח במקום, ועל כך אין מחלוקת; המשיב 3 מכחיש כל השתתפות באיזו פעולה אקטיבית הקשורה באירוע המיוחס לנאשמים.

גם מעיון בהודעת המשיב 1 מיום 19.5.14 לא עולה ראייה הקושרת את המשיב 3 לעצם ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, למעט הזכרת נוכחותו במקום האירוע (ראו שורות 8-9 ושורות 17-18), כך שלא עלה בידי להבין את הפנייתו להודעת המשיב 1 ולהסיק ממנה על ראיות הקושרות לכאורה את המשיב 3 לביצוע העבירות המיוחסות לו.

אף המיזכר של אייל העברי מיום 19.5.14 אליו מפנה ב"כ המבקשת אינו יכול לשנות את המסקנה ולהיפך - מהמיזכר עולה כי נאשם 3 אבו נאב ופואד לא עשו דבר "ופחדו להסתבר".

לציון כי גם הודעת המתלונן אינה מוסיפה, שכן הוא ציין שבאירוע היו ארבעה אנשים אך הוא לא יכול היה לראות את פניהם בבירור בשל האפילה ששררה במקום והעובדה כי פניהם כוסו בקפוצ'ון; העובדה כי המשיב 3 היה במקום האירוע אינה עולה מדברי המתלונן אלא מראיות אחרות ומכל מקום אין ראייה למעשים שביצע המשיב 3, ולכל היותר עמד מאחורי שלושת המבצעים האחרים כעולה מהודעת אבו נאב מיום 28.5.14 לעיל, אולם לא ביצע בפועל דבר מהמיוחס לו.

11. לאור האמור ומשלא מצאתי ראיות לכאורה ממשיות הקושרות את משיב 3 לביצוע בפועל של העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ממילא אין עילת מעצר, ולא ראיתי כי די בנוכחותו הפאסיבית של משיב 3 במקום האירוע, נוכחות בה הודה, כדי להורות על מעצרו של המשיב 3 בטרם בירור כתב האישום.

משכך, אני רואה לשחרר את משיב 3 בערבות כספית על סך 10,000 ₪, ובערבות צד ג' על סך 15,000 ₪ להבטחת התייצבותו לדיונים בתיק העיקרי.

ניתן לשחרר את המשיב 3 בתחנת המשטרה לאחר ההפקדה הכספית ולאחר שתחתם ערבות צד ג' על ידי ערב ראוי.

באשר למשיב 2

12. בדיון שנערך בפני ביום 5.6.14 הודה משיב 2 כי אמנם קיימות ראיות לכאורה לעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, אך טען כי קיימת עילת מעצר מוחלשת. לטענתו העבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות מיוחסת למעשה להיזק בזדון והשאלה לטעמו היא משפטית, קרי, "האם זריקת אבן היא תקיפה או שהיא היזק בזדון" (עמ' 4); לטענת בא-כוחו ניתן לפקח על המשיב 2 וממילא מדובר "באירוע מצומצם, נקודתי שהמסוכנות בו היא אינה רבה ואינה מונעת שחרור ממעצר" (עמ' 8), המשיב ביקש לשחררו

לחלופת מעצר בלי להזמין תסקיר שרות המבחן לאור העובדה כי הכנת תסקיר תאריך לשווא את תקופת המעצר.

13. בשלב זה, משהודה משיב 2 בקיומן של ראיות לכאורה ממילא קמה עילת מעצר, שכן אחת מהעבירות המיוחסות לו הוא תקיפה בנסיבות מחמירות.

אמנם, ב"כ משיב 2 טען כי הראיות שבקיומן הודה אינן מהוות עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות אלא היזק בזדון, ואולם גם לדבריו מדובר בשאלה משפטית ואני סבורה כי אין זה השלב לדון בטענות מעין אלה שיתבררו במסגרת התיק העיקרי - אם כטענות מקדמיות ואם כחלק מההכרעה בתיק גופו.

14. משנתתי דעתי לנסיבותיו של משיב 2 לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שבראיות לכאוריות לקיומן הודה, ולאור עברו הפלילי, אני מורה כי שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו עד ליום 3.7.14, לשם בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר ו/או לשחררו בתנאים מגבילים, והכל בלי להביע עמדה, בשלב זה, אם אכן ניתן לשחררו בחלופה.

15. הדיון בעניינו של משיב 2 יתקיים ביום 6.7.14 בשעה 8:30.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ד, 15 יוני 2014, בנוכחות הצדדים.